

II Niedziela Zwykła 19 czerwca 2022 r.

Refleksja

Kluczem do wydobycia zasadniczych treści zawartych w liturgii słowa Bożego XII Niedzieli Zwykłej są słowa Psalmisty, zamieszczone w psalmie responsoryjnym: Twoja łaska cenniejsza od życia. O ile w minioną niedzielę mowa była o trzech łaskach: łasce przebaczenia, łasce usprawiedliwienia i łasce wspierającej nas, tak, że nasza wola i czyny poddane są Bożym przykazaniom, o tyle tym razem mowa jest o łasce nowego życia, która oznacza niepojęty cud udziału w życiu Jezusa – Mesjasza Bożego, stanowiący podstawę chrześcijańskiej tożsamości i egzystencji. Mówi o tym wyraźnie św. Paweł w Liście do Galatów „Jesteście synami Bożymi w Chrystusie Jezusie; jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie”. Apostoł wyjaśnia nam, w jaki sposób stało się to możliwe; co urzeczywistnia w nas ową „łaskę cenniejszą od życia”. Zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusie i przyoblekliśmy się w Chrystusa. Dlatego nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety – wszyscy ochrzczeni kształtują zupełnie jednorazową bytową jedność, jedno Ciało w Chrystusie Jezusie. W ten sposób należymy do Chrystusa, a przez to jesteśmy potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą – dziedzicami.

U podstaw całej tej wspinałomyślności Bożego życia w nas przez udział w Chrystusie jest Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie, tzn. dzieło naszego odkupienia, które Jezus wyraźnie zapowiedział swoim uczniom. Po wyznaniu Piotra, że widzą w Nim Mesjasza Bożego – Apostołowie usłyszeli od Pana: „Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie”. W ten sposób Jezus nie tylko rzucił światło na Izajaszową zapowiedź: „Będą patrzeć na tego, którego przebili i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym”. Nade wszystko odśłania nam, że u źródła naszego nowego życia w Nim jest Jego dobrowolny akt oddania przezeń życia nam, ludziom. Dzięki temu możemy stale czerpać z Chrystusowego życia, żyć Jego życiem, to znaczy życiem Bożym. Oczywiście pod warunkiem, że jesteśmy ludźmi wierzącymi. Apostoł bardzo wyraźnie nam to uświadamia: „Wszyscy dzięki wierze jesteście Synami Bożymi w Chrystusie Jezusie”, to znaczy dzięki otwarciu się na Jezusa. Chodzi jednak nie tylko o uznawanie tego, że Jezus jest Mesjaszem Bożym. On sam nas poucza „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia weźmie swój krzyż i niech mnie naśladuje”. Wzywa nas do zaparcia się siebie, rezygnacji z realizowania życia po swojemu i naśladowania Go. Co więcej, wzywa do oddania Mu naszego życia, dając do zrozumienia, że „kto chce zachować swoje życie starci je, a kto straci swe życie z Jego powodu, ten je zachowa”.

Oddajmy więc życie Jezusowi, ofiarujmy Mu swoje życie, aby mogło się w nas rozwijać Jego życie. Ponieważ jako Boże życie trwa na wieki i oznacza dla nas możliwość wiecznego żywota.

bp Andrzej Czaja

Złota myśl tygodnia

Mamy być bliżej Jezusa, który jest doskonałym i jedynym pośrednikiem między nami a Bogiem. Mamy być bliżej Trójjedynego Boga i bliżej każdego człowieka, tego, z którym żyję w swoim środowisku, poczynając od własnej rodziny.

bp Andrzej Czaja

Na wesolo

Dwóch wariatów postanowiło uciec z wariatkowa. Niestety drzwi były automatycznie zamykane, a na portierni siedział strażnik. Wariaci postanowili więc udawać koty.

Pierwszy wariat przechodzi na czworakach pod okienkiem portiera i zaczyna drapać w drzwi.

Na to strażnik:

– Kto tam?

– Miaaałłł.

No to strażnik wypuścił go na dwór.

Za minutę znów słyszy drapanie w drzwi.

– Kto tam?

A wariat na to:

– Drugi kot.

Zarys dziejów Kościoła na Śląsku Opolskim

18 września 2012 r. rozpoczęła się peregrynacja relikwii bł. Karoliny Kózkówny, które w ciągu półtora roku odwiedziły ponad 200 parafii naszej diecezji. Wpisła się ona w szereg inicjatyw, spotkań i wysiłków duszpasterzy naszej diecezji, by pozyskiwać dla Chrystusa ludzi młodych i umacniać w nich pragnienie bliskości z Nim. W diecezji zorganizowano też formację i przygotowanie do różnych form życia konsekrowanego. We wrześniu 2012 r. w Kluczborku miała miejsce pierwsza w diecezji konsekracja wdowy. 30 czerwca 2013 r. trzech żonatych mężczyzn przyjęło święcenia diakonatu, dając początek postudze diakonów stałych, a 15 czerwca 2014 r. biskup Andrzej Czaja pobłogostawił pierwszą w diecezji opolskiej dziewczę konsekrowaną.

Koniec roku 2013 przyniósł wiadomość o nominacji przez papieża Franciszka nowego opolskiego biskupa pomocniczego ks. Rudolfa Pierskały, który jako zawołanie biskupie wybrał słowa: „Głosić radość Ewangelii”. 11 stycznia 2014 r. w kościele seminaryjno-akademickim w Opolu odbyły się jego święcenia, a już na początku lutego nowy biskup uczestniczył wraz z biskupami Andrzejem i Pawłem w wizycie Ad limina Apostolorum, gdzie spotkali się z papieżem Franciszkiem.

Jeden z listopadowych dni 2014 r. miał dla historii naszej diecezji, zwłaszcza dla tych jej mieszkańców, którzy przez ponad 100 lat korzystali i korzystają ze znajdującego się w przygranicznych Branicach Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych, bardzo symboliczne znaczenie. Trumna ze szczątkami biskupa Józefa Nathana, wysiedlonego w 1946 r. twórcy miejscowego Miasteczka Miłosierdzia, po 67 latach wróciła z Opawy do Branic. Została złożona w specjalnym sarkofagu w kościele Świętej Rodziny. Pielęgnowana pamięć o wyjątkowym biskupie z Branic pozwala mieć nadzieję na jego przyszłą beatyfikację.

Początek XXI w. coraz bardziej odstłonił potrzebę renowacji opolskiej katedry, matki kościołów diecezji. 3 lutego 2015 r. zawiązana została Kapituła Odnowy Katedry Opolskiej, aby „z szacunku dla przeszłości zadbać

o przyszłość”. W październiku tego roku w katedrze zakończono remont kaplicy św. Jana Nepomucena, tworząc w niej kaplicę Sakramentu Pokuty, którą 28 listopada 2015 r. poświęcił biskup Andrzej Czaja. Wydarzenie to wiązało się z rozpoczęciem obchodów 1050. rocznicy Chrztu Polski – czasu wdzięczności za dar wiary i jej świadectwa w życiu poprzednich.

pokoleń. okazją *(Powyższy tekst pochodzi z książki „Bliżej Boga-Człowieka. Wdzięczność. Pamięć. Nadzieja. Nowenna Niedziel przed rozpoczęciem jubileuszu 50-lecia diecezji opolskiej.)*

Opowiadanie

Dobry powód

"Czy przypadkiem nie zostawiłam u pana parasolki?" - zapytała mnie kobieta mieszkająca w sąsiedztwie. Kilka dni wcześniej złożyła mi ona krótką wizytę.

- "Owszem" - odparłem.

Podziękowała mi serdecznie, a potem z uśmiechem dodała: "Pan to przynajmniej jest uczciwy! Pytałam już chyba tuzin osób, czy zostawiłam u nich tę parasolkę i każdy odpowiadał, że nie!"

Pewien żółw żył sobie spokojnie na wsi. Któregoś dnia kuzynka mieszkająca w mieście zaprosiła go do siebie. Ponieważ żółw bardzo pragnął zobaczyć trochę świata, przyjął zaproszenie. Odległość nie była duża - wynosiła nie więcej niż kilometr, lecz dla żółwia stanowiło to prawdziwą wyprawę.

Łudził się jednak, że dotrze w miarę prędko i dopiero rankiem wyruszył w drogę. "Idąc pewnym i niezmiennym krokiem - myślał - dojdę na miejsce na pewno jeszcze przed południem. A więc w samą porę, by zasiąść do stołu".

Wyruszył podśpiewując... Szedł, szedł i szedł...

Do południa żółw przebył zaledwie kilkaset metrów. Gdy usłyszał dzwon bijący godzinę dwunastą, mruknął ze złością: "Co to za głupi dzwon! Nie minęła jeszcze godzina od czasu, gdy wyszedłem z domu, a ten już wydzwaniał południe. Ten zegar na pewno jest zepsuty".

Szedł, szedł...

Słońce już skryło się za horyzontem, a na niebie zabłyśły gwiazdy, lecz żółw nie przebył jeszcze nawet połowy drogi. Zdenerwowany jak nigdy dotąd zaczął pomstować: "Świat nie jest już taki jak kiedyś! Słońce zachodzi szybciej, gwiazdy pojawiają się za wcześnie. Zegary wciąż się psują. A dni są krótsze niż te przepisowe dwadzieścia cztery godziny!"

I tak złorzecząc pod nosem, podjął dalszą wędrówkę, nieustannie przeklinając drogę, która wydawała mu się kręta i zbyt gęsto porośnięta krzewami.

Zawsze znajdzie się dobry powód, aby źle myśleć o innych.

Z nauczania pasterzy diecezji opolskiej

W bliskości Waszej dorocznej pielgrzymki do sanktuarium na Górze Św. Anny przyjmijcie moje serdeczne zaproszenie i słowa pasterskiej zachęty. Niech pielgrzymka, która odbędzie się w dniach 25–26 czerwca br. zgromadzi u stóp Patronki ziemi śląskiej jak najliczniej przedstawicieli świata męskiego diecezji opolskiej i gliwickiej. Idąc za wezwaniem Ojca św. Jana Pawła II, zawartym w jego „Liście do Rodzin”, chcemy przede wszystkim podczas pielgrzymki modlić się w intencji naszych rodzin. „Niech ten czas stanie się powszechną i nieustanną modlitwą Kościołów domowych i całego Ludu Bożego. Niech w tej modlitwie znajdą swoje miejsce również rodziny zagrożone czy chwiejące się, również i te zniechęcone, rozbite lub znajdujące się w sytuacjach, które Familiaris consortio określa jako nieprawidłowe. Trzeba, ażeby czuły się ogarnięte miłością i troską ze strony braci i sióstr” (LR 5). Korzystając z okazji, chciałbym Was wszystkich zachęcić do licznego Udziału w tradycyjnych pielgrzymkach stanowych i obchodach kalwaryjskich na Górze Świętej Anny. Ona była zawsze w przeszłości dla mieszkańców naszej pięknej śląskiej krainy umiłowanym miejscem modlitwy. Oby taką była i dla nas oraz dla pokoleń, które po nas przyjdą.

abp Alfons Nossol